

ALEŠ DEBELJAK

Halálos strázsa

*A radiátorban víz susogása és mint egy ezüst
kanál a rádió bűgása. A levegőbe feldobott pénzdarab*

*nem esik le. Elégedettek vagyunk azzal, higgadt
szüzek, miről fogalmunk sincsen. Kevés az,*

*amit tényleg jól ismerünk, mint a nyár első
napjait. Korlátozott lehetőségként élvezzük,*

*mert már júniusban elkezdődik a visszaszámlálás. Uh!
Nekünk mi marad? Repülőket gyártani tegnapi*

*újságokból és játszani velük, elhajítani őket,
hogy átsuhanjanak a felhők és a római*

*fal felett, aztán pedig szépen lassan szétszedni
és ismét helyrerakni minden lapot, hogy az ujjak*

*megsimíthassák őket, heverni a szőnyegen és a fehér
papírosokat, titkos szertartással, arcunkra borítva,*

*mely a madagaszkári és a krajnai álomgyűjtők sajátja,
várni, hogy felhangozzék egy pillanatra a*

*kupola alatt az a női hang, amely kitartóan szaval
a buborékokról, míg keresztül nem döfi őket egy fűszál,*

*a képernyőből kifolyik minden kristály, és velük együtt
mi is kénytelenek leszünk száműzetésbe vonulni:*

*közülünk már senki semk emlékszik biztosan
arra, hogy a hegyekben mikor apasztotta ki*

*az őzgida a forrást, mikor sűrűsödtek a szavak képekké,
a fenyőfa nedve gyantává, rejtjeleiket nem tudom megfejteni,*

*várom, hogy a rézpénz visszatérjen a magasból
és közölje velem, halálos strázsan állok.*

ALEŠ DEBELJAK (1961, Ljubljana) költő, esszéista, a ljubljanei egyetem professzora. Eddig nyolc esszé- és hét verseskötete jelent meg. Jugoszlávia felbomlásáról szól a *Bálványok alkonya* című műve, melyet több mint tizenkét nyelvre fordítottak le. Legutóbbi verseskötete 2004-ben jelent meg *Vízfelszín (Pod gladino)* címmel. *A csend szótára* címmel verseskötete jelent meg magyarul 1996-ban, *Othron és külföld* címmel esszékötete 1998-ban.